

Ο Μ Ι Λ Ι Α

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣ

ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ,

ΤΗΝ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΜΕΝΗΝ ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΤΩΝ ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ.

ΚΑΘΩΣ πάντα τὰ γήινα σώματα περιέχουσι πῦρ στοιχειακόν, οὕτω πάντα τὰ λόγια τῶν θείων γραφῶν περιέχουσι νοήματα ἐπουράνια· οὐχὶ δὲ πάντα τὰ ἐν γῆ σώματα, ἀλλὰ μόνον τὰ καλούμενα ἠλεκτρικὰ, τριβόμενα, ἐκβλύζουσι τοῦ ἠλεκτρικοῦ πυρός τοὺς φωτολαμπεῖς σπινθηρας· πάντα δὲ τὰ τῆς ἁγίας γραφῆς λόγια περιερευνώμενα, ἐκπέμπουσι τοῦ ἐπουρανίου φωτός τὰς σωτηριώδεις ἀκτίννας· ὅσον περισσότερον μετὰ ἐπιτηδείου τέχνης περιτριβῆς τὰ ἠλεκτρικὰ σώματα, τόσον περισσότερον ἐκεῖνα σπινθηροβολουῦσι καὶ περιλάμπουσιν· ὅσον περισσότερον μετὰ εὐλαβητικῆς ἐπιστήμης ἐξερευνηθῆς τὰ γραφικὰ λόγια, τόσον περισσότερον φεγγεβολουῦσι, καὶ περιαστράπτουσι. Τὰ λόγια τῆς ἐπιστολῆς τοῦ θεηγόρου Παύλου, τὰ σήμερον ἀναγνωσθέντα, ἀνεγνώσθησαν, καὶ ἐρευνήθησαν ἐν τῇ εἰκοστῇ ἐνάτῃ κυριακῇ τῆς ἐνιαυσίου περιόδου· ἐὰν ὁμως πάλιν περιεργασθῶμεν αὐτὰ, φῶς πάλιν ἀνατέλλει ἐξ αὐτῶν, φωτιστικόν τῆς διανοίας, καὶ τῆς ψυχῆς σωτήριον. Περιτριψόμεν οὖν αὐτὰ,

οὐχὶ πάντα, ἐπειδὴ μακρότερος τοῦ σκοποῦ γίνεται ὁ λόγος, ἀλλὰ μόνον τὰ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἀναγνωσθείσης περικοπῆς, ἡγουν ταῦτα μόνον τὰ λόγια· « Ὅταν ὁ Χριστὸς Κολ. 3. 4. » φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς » σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ ».

Δύο νοήματα περιέχουσι ταῦτα τὰ ἀποστολικὰ λόγια, φοβερὰ καὶ τὰ δύο, ἅμα δὲ καὶ χαροποιὰ· φοβερὰ μὲν εἰς τοὺς ἀπίστους, καὶ εἰς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, χαροποιὰ δὲ εἰς τοὺς πιστοὺς, καὶ δικαίους· πρῶτον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ ζωοποιήσας ἡμᾶς, νεκροὺς ὄντας τῇ ἁμαρτίᾳ, μέλλει φανερωθῆναι ἐν δόξῃ ἐνώπιον πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος ἀνθρώπων· δεύτερον, ὅτι τότε σὺν αὐτῷ ἔμπροσθεν αὐτοῦ φανερωθῆναι μέλλουσι πάντες οἱ ἀπ' αἰῶνος ἄνθρωποι. Ὅταν ὁ μονογενὴς υἱὸς τοῦ θεοῦ, εὐδοκίᾳ τοῦ πατρὸς, καὶ συνεργείᾳ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, τότε οὐκ ἐφανερώθη ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ἐν δόξῃ, ἀλλ' ἐν ταπεινότητι, ὑποκρύψας ὑπὸ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, ἣν ἀνέλαβε, τὰ ἐξαισία τῆς θεότητος αὐτοῦ μεγαλεῖα· ἐγεννήθη ἐν

σπηλαίῳ· τί ταπεινότερον τοῦ σπηλαίου; ἀνεκλήθη ἐν τῇ φάτνῃ τῶν ἀλόγων· τί εὐτελέστερον τῆς τῶν ἀλόγων ζώων φάτνης; ἐσπαργανώθη ὡς βρέφος· τί ἀσθενέστερον βρέφους; ἔπειτα περιετμήθη ὀκταήμερος, ὑπετάσσετο εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸν Ἰωσήφ, περιεπάτει εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐπίνα, ἐδίψα, ἐκοιμᾶτο, ἐξύπνα, ἠσθάνετο τὸν ἐκ τῆς ὁδοιπορίας κόπον, ἐκλακε· μετὰ ταῦτα ἐνεπαίχθη, ὑβρίσθη, ἐβράπισθη, ἐσταυρώθη, ἀπέθανεν, ἐτάφη· ταῦτα πάντα οὐκ ἦσαν δόξα, ἀλλὰ ταπεινότης· οὐκ ἦσαν ἐμφαντικὰ τῆς θείας μεγαλοπρεπειίας, ἀλλὰ παραστατικὰ τῆς παθητικῆς τοῦ ἀνθρώπου φύσεως· διὸ ὁ θεόφρων Παῦλος ἔλεγεν· « Ἐαυτὸν ἐκένωσε, » μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· καὶ σχήματι εὑρεθείς » ὡς ἄνθρωπος, ἐταπεινώσεν ἑαυτὸν, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου » δὲ σταυροῦ ». Ἄλλ' ὅταν ἔλθῃ πάλιν κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, τότε φανεροῦται ἐν δόξῃ, τότε ἡ ἔλευσις αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ταπεινότητι, ἀλλ' ἐν ὑψηλότητι· οὐκ ἔστιν ἐν εὐτελείᾳ ἀνθρωπίνῃ, ἀλλ' ἐν μεγαλοπρεπείᾳ θεϊκῇ· τότε παρῶρησιάζεται οὐχ ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ὡς θεός.

Τῆς δευτέρας αὐτοῦ παρουσίας τὴν δόξαν οὐ μόνον οὐδεμία ἀνθρώπου γλώσσα, ἀλλ' οὐδὲ πᾶσαι ὁμοῦ αἰ τῶν ἀνθρώπων γλώσσαις δύνανται περιγράψαι· μέρος ἐκείνης τῆς δόξης εἶδε, καὶ ἔγραψεν ὁ ἅγιος προφήτης Δανιὴλ· εἶδε, λέγει αὐτός, ὅτι

Δαν. 7. 9. « Οἱ θρόνοι ἐτέθησαν »· ἴσως εἶδε τοὺς δώ-

δεκα θρόνους, περὶ ὧν ὁ Κύριος εἶπε πρὸς τοὺς ἀποστόλους· « Ὄταν καθίσῃ ὁ υἱὸς ^{Ματθ. 19. 28.} τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ », » καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους, » κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραήλ ». Ἐπειτα περιγράφει ὁ Δανιὴλ τῆς ὑπερουσίου θεότητος τοὺς χαρακτῆρας, ἡγουν τὸ ἀμετάτρεπτον διὰ τοῦ, « ἐκάθη- ^{Δαν. 7. 9.} » το »· τὸ αἰώνιον, διὰ τοῦ, « παλαιὸς » ἡμερῶν »· τὴν ὑπερτελείαν καθαρότητα καὶ ἀγιωσύνην, διὰ τοῦ, « καὶ τὸ ἔνδυμα » αὐτοῦ λευκόν, ὡσεὶ χιῶν »· τὸ ἄπειρον τῆς σοφίας, συνεζευγμένης τῇ παναμίωμῳ ἀγαθότητι, διὰ τοῦ, « καὶ θριξὶ τῆς κεφαλῆς » αὐτοῦ, ὡσεὶ ἔριον καθαρὸν »· τὸ ἐνεργητικόν, καὶ δραστηκώτατον τῆς θείας αὐτοῦ δικαιοσύνης, διὰ τοῦ, « Ὁ θρόνος αὐτοῦ » φλόξ πυρός, οἱ τροχοὶ αὐτοῦ πῦρ φλέγον· » ποταμὸς πυρός εἴλκεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ »· ^{Αὐτ. 10.} τὸ ἄστεκτον ὑπερβάλλον τῆς ὑπερδεδοξα-σμένης αὐτοῦ μεγαλοπρεπειίας, διὰ τοῦ, « χίλια χιλιάδες ἐλειτούργουν αὐτῷ, καὶ » μύρια μυριάδες παρειστήκεισαν αὐτῷ »· μετὰ ταῦτα ἠτοιμάσθη, λέγει, κριτήριον, καὶ ἠνοίχθησαν βιβλία· « Κριτήριον ἐκάθη- » σε, καὶ βιβλοὶ ἠνεώχθησαν· καὶ ἰδοὺ μετὰ ^{Αὐτ. 13.} » τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἐρχόμενος ». Ὁ θεῖος ἄνθρωπος Ἰησοῦς ἐστὶν οὗτος ὁ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἐρχόμενος· κάθηται δὲ ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ κριτηρίου, ὡς λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν τοῦ κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· ^{Ἰωάν. 5. 22.} « Οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ » τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ υἱῷ »· καὶ

Δαν. 7. 13. 14. τοῦτο δὲ ἰδὼν ὁ Δανιὴλ, εἶπε· « Καὶ ἕως
 » τοῦ παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν ἔφθασε, καὶ
 » προσήχθη αὐτῷ· καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ ἀρχή,
 » καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ βασιλεία· καὶ πάντες
 » οἱ λαοί, φυλαί, καὶ γλῶσσαι αὐτῷ δουλεύ-
 » σουσιν· ἡ ἐξουσία αὐτοῦ, ἐξουσία αἰώνιος,
 » ἣτις οὐ παρελεύσεται, καὶ ἡ βασιλεία
 » αὐτοῦ οὐ διαφθαρῆσεται ». Εἰς ἕσα δὲ
 εἶδε, καὶ ἔγραψεν ὁ προφήτης Δανιὴλ περὶ
 τῆς ἡμέρας τῆς κρίσεως, ἔτι δύο προσέθη-
 καν οἱ ἅγιοι εὐαγγελισταί· πρῶτον, ὅτι
 τότε φανερωθήσεται ἐν τῷ οὐρανῷ ὁ σκυρὸς
 τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· « Καὶ τότε φανήσεται
 » τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ
 » οὐρανῷ ». δεῦτερον δὲ, ὅτι τότε πάντες
 οἱ ἄνθρωποι, καὶ αὐτοὶ οἱ τὴν πλευρὰν
 αὐτοῦ ἐκκεντήσαντες, βλέπουσι, καὶ γνω-
 ρίζουσι, τίς ἐστὶν ὁ Ἰησοῦς Χριστός· « Ἴδου
 » ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται
 » αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμός, καὶ οἵτινες αὐτὸν
 » ἐξεκέντησαν ».

Ματθ. 24.
30.

Ἀποκ. 1.
7.

Ἦκούσατε, ἀδελφοί, τίνι τρόπῳ φανε-
 ροῦται ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς
 κρίσεως; φανεροῦται ἀμετάτρεπτος, ἵνα
 δείξῃ, ὅτι καὶ ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ ἐστὶν
 ἀμετάβλητος, καὶ ὅτι οὐδὲ εἰς τὰς δεήσεις
 τότε κάμπτεται, οὐδὲ ὑπὸ τῶν δακρύων
 κκᾶται· αἰώνιος, ἵνα παραστήσῃ, ὅτι καὶ
 ἡ ἀνταπόδοσις αὐτοῦ ἐστὶν ἀτελεύτητος·
 ἅγιος, ἵνα φανερώσῃ, ὅτι οἱ ἐν ἁμαρτίαις
 μεμολυσμένοι οὐκ ἔχουσι μέρος μετ' αὐτοῦ·
 ἐν θρόνῳ φλογὸς καθήμενος, ἵνα δηλοποιήσῃ
 τὴν κατὰ τῶν καταδίκων φλογιστικὴν
 τιμωρίαν· ὑπὸ χιλίων χιλιάδων, καὶ μυρίων

μυριάδων ὑπηρετούμενος, καὶ περικυκλού-
 μενος, ἵνα παρῶρησιάσῃ τὴν ἐπὶ πάντας
 παντοδύναμον αὐτοῦ ἐξουσίαν· κριτὴς ἀ-
 νοίγων τὰ βιβλία, ἵνα ἐπιβεβαιώσῃ, ὅτι
 καὶ τὰ ἔργα, καὶ τὰ λόγια, καὶ τὰ ἐνθυ-
 μήματα ἡμῶν μετὰ πάσης δικαιοσύνης
 ἀνακρίνει· παρῶρησιάζει δὲ τοῦ σταυροῦ τὸ
 σημεῖον, καὶ τῆς πλευρᾶς τὴν πληγὴν, ἵνα
 οἱ μὲν ἄπιστοι, οἱ ἐπὶ τούτοις καταγελαῶν-
 τες, ἀισχύνης καὶ ἀτιμίας πληρωθῶσιν· οἱ
 δὲ ἁμαρτωλοί, οἱ ταῦτα περιφρονησαντες,
 κατεξελεγχθῶσιν· οἱ δὲ πιστοὶ καὶ δίκαιοι
 ἀγαλλόμενοι, εὐφρανθῶσιν, ὁρῶντες τῆς
 σωτηρίας αὐτῶν τὰ ὄργανα· « Καὶ ὄψεται
 » αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμός, καὶ οἵτινες αὐτὸν
 » ἐξεκέντησαν ».

Ἄλλὰ διὰ τί, λέγεις, ὁ θεός, ὅστις διὰ
 τὴν ἄπειρον αὐτοῦ εὐσπλαγχνίαν « πάντας 1. Τιμ. 2. 4.
 » ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνω-
 » σιν ἀληθείας ἐλθεῖν », ἐν μὲν τῇ πρώτῃ
 αὐτοῦ παρουσίᾳ ἐφανερῶθη μετὰ τῆς
 ταπεινότητος, ἐν τῇ δευτέρᾳ μέλλει φανε-
 ρωθῆναι μετὰ τῆς ὑπεροχῆς, καὶ
 μεγαλοπρεπείας; Ἐὰν ἡ πρώτη αὐτοῦ πα-
 ρουσία ἦν τόσον ἐνδοξος, ὅσον ἡ δευτέρα,
 ἐγνώριζον πάντες, ὅτι ἐστὶ θεός, καὶ ἐπίστευον
 εἰς αὐτὸν, καθὼς μέλλουσι γνωρίσαι, καὶ
 πιστεῦσαι εἰς αὐτὸν, ὅταν ἴδωσιν αὐτὸν
 μετὰ τῆς δόξης ἐπὶ θρόνου καθήμενον.
 Τοῦτο οὐκ ἐποίησεν ὁ θεός, πρῶτον μὲν,
 ἐπειδὴ, ἐὰν ἐπαρῶρησιάζετο ὡς θεός, ἐπίστευον
 εἰς αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι οὐκ αὐτοπροαιρέτως,
 ἀλλ' ἀναγκαστικῶς, ἀναγκαζόμενοι δη-
 λονότι ὑπὸ τῆς μεγαλειότητος τῶν θεῶν

Αὐτ.

αὐτοῦ χαρακτήρων, ἐπομένως οὐδὲν βραβείον, ἢ μισθαποδοσία ἔπρεπεν εἰς αὐτοὺς διὰ τὴν πίστιν αὐτῶν· δεύτερον δέ, ἐπειδὴ οὐδεὶς ἐπίστευεν εἰς τὸ μυστήριον τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως· τίς ἐπίστευεν, ὅτι ἐγένετο ἄνθρωπος, καὶ φορεῖ σάρκα ἀνθρωπίνην ὁ μετὰ τσαύτης θεϊκῆς δόξης ὀρώμενος; ἐὰν καὶ μετὰ τὴν τόσῃ ταπείνωσιν, καὶ μετὰ τὰς τσαύτας ἀποδείξεις τῆς ἑαυτοῦ ἀνθρωπότητος, ὁ αἰρετικὸς Μάνης, καὶ οἱ τούτου ἀκόλουθοι ἔλεγον, ὅτι οὐχὶ πράγματι καὶ ἀληθεία, ἀλλὰ δοκῆσει καὶ φαντασία ἐσαρκώθη, τίς ἐπίστευεν, ὅτι ἐστὶ τέλειος ἄνθρωπος, ἐὰν ἐπαρρησιάζετο, ὡς τέλειος θεός; τρίτον, ἐπειδὴ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἄνθρωποι, μήπω ἐκ νεκρῶν ἀναστάντες, καὶ ἀφθαρτισθέντες, ἀλλὰ τὴν παχυλὴν καὶ φθαρτὴν σάρκα φοροῦντες, ἐνατενίσαι καὶ ἰδεῖν αὐτόν· συνέβη τοῦτο εἰς τοὺς ἀποστόλους ἐν τῷ ὄρει Θαβὼρ, ὅτε ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς μικρὰν ἀκτῖνα τῆς θεότητος αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν· « Ἐπεσον αὐτοὶ τότε ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα ». Ἡ σὰρξ τοῦ ζωοδότου Χριστοῦ πρὸ τοῦ πάθους, καὶ τῆς ἀναστάσεως ἦν παθητὴ, καὶ φθαρτὴ, μετὰ δὲ τὸ πάθος, καὶ τὴν ἀνάστασιν ἀπαθὴς ἐγένετο, καὶ ἄφθαρτος· ἀνέλαβε δὲ τοιαύτην παθητὴν, καὶ φθαρτὴν σάρκα, κατὰ πάντα ὅμοιος

γενόμενος τοῖς ἀνθρώποις « χωρὶς ἁμαρτίας », ἵνα παθῶν, καὶ σαυρωθεὶς, καὶ ἀποθανῶν, καταλλάξῃ ἡμᾶς τῷ θεῷ, ἀναστὰς δὲ ἐκ νεκρῶν, συναναστήσῃ ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς·

« Ἐπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα, καὶ

» δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν » ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας » αὐτῶν, διὰ παθημάτων τελειῶσαι ». Τοιοῦτος οὖν ἐφάνη εἰς τὸν κόσμον ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ παρουσίᾳ, ὁποῖος ἦν τότε, ἡγουν μετὰ σαρκὸς παθητῆς καὶ φθαρτῆς· τοιοῦτος δὲ φανερωθῆναι μέλλει ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ ἐλεύσει, ὁποῖός ἐστι, μετὰ τῆς ἀπαθοῦς δηλαδὴ, καὶ ἀφθάρτου, καὶ τεθεωμένῃς αὐτοῦ σαρκός.

Βλέπε δὲ τὴν ἄπειρον σοφίαν καὶ ἐκπλαγχνίαν τοῦ θεοῦ· καὶ « ἑαυτὸν ἐκένω-^{Φίλιπ. 2. 7. 8.} » σε, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι » ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὔρε- » θείς ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν ἑαυτόν, » γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανά- » του δὲ σταυροῦ » ὁμως ἀπ' ἀρχῆς, ὅτε συνελήφθη ἐν τῇ γαστρὶ τῆς μητρὸς, καὶ ἐγεννήθη εἰς τὸν κόσμον, ἕως τέλους, ὅτε εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελήφθη, παρέστησε τόσας ἀποδείξεις, ὅτι ἐστὶ θεός, ὅσας, ὅτι ἐστὶ καὶ ἄνθρωπος· τὰ πρὸς τὴν παρθένον εὐαγγέλια, ὁ ἄσπορος τόκος, ἢ ἐκ παρθένου γέννησις, ὁ ἄγγελος, ὁ πρὸς τοὺς ποιμένας ἀναγγέλλας τὴν μεγάλην χαρὰν, καὶ εἰπὼν· « Ἐ-^{Λουκ. 2. 11.} » τέχθη ὑμῖν σήμερον σωτὴρ, ὃς ἐστὶ Χριστὸς » Κύριος, ἐν πόλει Δαβὶδ » ἢ δόξα Κυρίου, ἢ περιλάμψασα αὐτοὺς, καὶ τὸ πλῆθος τῆς ἐπουρανίου στρατιᾶς, ἧτις τὸν θεὸν ἐδοξολογεί, κραυγάζουσα· « Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ, ^{Λύτ. 14.} » καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία » ὁ ἐν τῇ ἀνατολῇ φανείς ἀσυνήθης οὐράνιος ἀστὴρ, καὶ ὁδηγῶν τοὺς μάγους, « Ἐως ^{Ματθ. 2. 9.} » ἔλθων, ἔστη ἐπάνω, οὗ ἦν τὸ παιδίον »

Ματθ. 17. 6.

ἔβρ. 4. 15.

ἔβρ. 2. 10.

οἱ βασιλεῖς οἱ μάγοι, οἵτινες ἀπὸ ἀνατολῶν
 Ματθ. 2. ἦλθον, « καὶ πεσόντες, προσεκύνησαν αὐτῷ·
 11. » καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν,
 » προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσόν, καὶ
 » λίβανον, καὶ σμύρναν » οὐκ ἦσαν ταῦ-
 τα ἀποδείξεις, ὅτι ὁ γεννηθεὶς οὐκ ἔστιν
 ἄνθρωπος μόνον, ἀλλὰ θεὸς ὁμοῦ καὶ ἄν-
 θρωπος;

«Ὅταν εἰς τὸν Ἰορδάνην βαπτισθεῖς, ἀνέ-
 βη ἀπὸ τοῦ ὕδατος, τότε ἀνεώχθησαν εὐθὺς
 οἱ οὐρανοί, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον κατέβη
 ἐπ' αὐτόν, καὶ φωνὴ ἠκούσθη ἐκ τῶν οὐρα-
 νῶν, λέγουσα· « Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου, ὁ
 » ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα » ὅταν εἰς τὸ

Ματθ. 3. 17. Θαβώριον ὄρος μετεμορφώθη, τότε « ἔλαμ-
 2. » ψε τὸ πρόσωπὸν αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος· τὰ δὲ
 » ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκά ὡς τὸ φῶς »·
 ἐφάνη δὲ ἐκεῖ ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἥλιος μετ'
 αὐτοῦ συλλαλοῦντες, καὶ δηλοποιοῦντες,
 ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν ἐστὶ Κύριος· ἐκεῖ
 δὲ καὶ φωτεινὴ νεφέλη, καὶ φωνὴ ἐκ τῆς

Αὐτ. 5. νεφέλης κηρύττουσα· « Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός
 » μου, ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ
 » ἀκούετε »· ὅταν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ
 εἰς τὰ περίχωρα αὐτῆς περιήρχετο, τότε
 ἡ παρουσία αὐτοῦ ἐδίωξε τὰ δαιμόνια,

Ματθ. 8. 29. κραυγάζοντα, καὶ λέγοντα· « Τί ἡμῖν καὶ
 » σοί, Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ θεοῦ, ἦλθες ὧδε πρὸ
 » καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς »; ἡ ἐπιτίμησις
 αὐτοῦ κατέναυσε τὸν ἄνεμον καὶ τῆς θα-
 λάσσης τὰ κύματα, ἡ εὐλογία αὐτοῦ ἐχόρ-
 τασε διὰ πέντε ἄρτων πεντάκις χιλίους
 ἄνδρας χωρὶς τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παι-
 δίων, ἡ ψηλάφησις αὐτοῦ ἐφυγάδευσε τὸν

πυρετόν, ὁ σῦλος αὐτοῦ ἐφώτισε τοὺς ἐκ
 γενετῆς τυφλοὺς, τὰ κράσπεδα τῶν ἱμα-
 τίων αὐτοῦ ἐξήραναν τὰς αἰμορροΐας, τὸ
 πρόσταγμα αὐτοῦ ἐκαθάρισε τοὺς λεπρούς,
 συνέσφιγγε τοὺς παραλύτους, ἔστυψε τοὺς
 ὕδρωπας, ἔδωκε φωνὴν εἰς τοὺς ἀλάλους,
 καὶ ἀκοὴν εἰς τοὺς κωφοὺς, ὁ λόγος αὐτοῦ
 ἰάτρευσε πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλα-
 κίαν, ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν
 οὐ μόνον τοὺς πρὸ ὀλίγου ἀποθανόντας,
 ἀλλὰ καὶ τοὺς τεταρταίους· οὐκ εἰσὶ ταῦτα
 ἰσχυραὶ ἀποδείξεις, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρω-
 πος ἀπλοῦς, ἀλλὰ θεὸς ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπος;

Ἄναβίβασον τὸν νοῦν σου ἐπάνω εἰς τὸ
 ὄρος τοῦ Γολγοθᾶ. Τί βλέπεις ἐκεῖ; βλέ-
 πεις τὸν Ἰησοῦν ὡς ἄνθρωπον ἐν μέσῳ δύο
 ληστῶν ἐσταυρωμένων· βλέπεις ὁμῶς, ὅτι

« ἀπὸ ἑκτῆς ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶ-
 σαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης· καὶ τὸ
 » καταπέτασμα, τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο
 » ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσεισθη·
 » καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ τὰ μνη-
 » μνεῖα ἠνεώχθησαν, καὶ πολλὰ τῶν κε-
 » κοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη »· βλέπε ἐκεῖ,

πῶς εἰς τῶν στρατιωτῶν διὰ τῆς λόγχης
 κεντᾶ τὴν πλευρὰν τοῦ νεκροῦ αὐτοῦ σώ-
 ματος, ὁμῶς « εὐθὺς ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ »·

τὸ μὲν αἷμα, ἵνα σώσῃ με, τὸ δὲ ὕδωρ ἵ-
 να ἀγιάσῃ με. Κατάβα εἰς τὸν κῆπον τοῦ
 Ἰωσήφ· τί βλέπεις ἐκεῖ; σῶμα νεκρὸν,
 σμύρνη καὶ σινδόνι ἐνελημμένον, εἰς τὸν
 κενὸν δὲ τάφον ἐνταφιαζόμενον· εἰς τὴν θύ-
 ραν τοῦ μνημείου βλέπεις λίθον μέγαν σφύ-
 δρα, καὶ σφραγίδας ἐπὶ τοῦ μνήματος· καὶ

Ματθ. 27.
 45, 51, 52.

Ἰωάν. 19.
 34.

κουστωδιαν φυλάττουσαν τὸν τάφον· ἀλλὰ μετὰ τρεῖς ἡμέρας σεισμός, ὁ λίθος μετρημένος, ἄγγελοι ἐνδοθεν τοῦ μνημείου, ἄγγελος ἀστραπηφόρος ἐπὶ τὸν λίθον τοῦ μνήματος καθήμενος, γυναῖκες μυροφόροι μύρα φέρουσαι, ἵνα ἀλείψωσι τὸ σῶμα, μὴ εὑρίσκουσαι δὲ αὐτό, ἀλλὰ μαυθάνουσαι παρὰ τῶν ἀγγέλων, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν· καὶ αὐτὸς δὲ ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς Ἰησοῦς πρῶτον μὲν ἀπαντᾷ ταῖς μυροφόροις καὶ λέγει αὐταῖς τὸ, « χαίρετε », τῆς προπατορικῆς λύπης τὸ ἀντίθετον· ἔπειτα παρήρσιάζεται ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, καὶ δεικνύει αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, καὶ ψηλαφᾶται ὑπ' αὐτῶν, καὶ συνεσθίει μετ' αὐτῶν, καὶ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν « ὀπτανόμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων » τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, πληροφορεῖ μὲν αὐτούς, δι' αὐτῶν δὲ τὸν κόσμον ὅλον, ὅτι ἀνέστη ἐκ τῶν νεκρῶν οὐκ εἰς ἄρα γε ταῦτα ἀρκετὰ πρὸς πληροφορίαν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς οὐκ ἦν μόνον ἄνθρωπος, ἀλλὰ θεὸς καὶ ἄνθρωπος;

Ἐὰν δὲ ὑψώσης τῆς ψυχῆς σου τὰ ὄμματα καὶ εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, βλέπεις τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὑπὸ νεφέλης ἀναβαινόμενον, καὶ τοὺς ἀποστόλους εἰς τὸν οὐρανὸν ἀτενίζοντας, ὅπου αὐτὸς ἐπορεύετο· ἀκούεις δὲ καὶ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους, λέγοντας πρὸς αὐτούς· « ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε » ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτος ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐλεύσεται, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν·

τί τούτων ἢ βεβαιότερον, ἢ ἀποδεικτικώτερον τῆς θεότητος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ; Ἐὰν δὲ οὐκ ἐνεφχνίσθη ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ παρουσίᾳ ἐπὶ θρόνου πυρὸς καθήμενος, οὐδὲ ἔδειξε ποταμὸν πυρὸς ἐμπροσθεν αὐτοῦ, οὐδὲ ἐφανέρωσε τὰς χιλιάδας καὶ μυριάδας τῶν λειτουργούντων καὶ παρισταμένων ἐνώπιον αὐτοῦ, οὐδὲ ἐκάθισε κριτήριον, οὐδὲ παρέστησε πάντας κρινομένους, οὐδὲ ἤνοιξε τὰ βιβλία τῶν πράξεων, οὐδὲν παράδοξον· διότι τότε ἦλθεν, οὐχ ἵνα κρίνη, ἀλλ' ἵνα σώσῃ· οὐχ ἵνα δοξάσῃ ἢ καταδικάσῃ, ἀλλ' ἵνα λυτρώσῃ καὶ ἐλεήσῃ.

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, ὁ προφῆτης Δανιὴλ, ἰδὼν τὰ μέλλοντα γενέσθαι ἐν τῇ δευτέρᾳ τοῦ Χριστοῦ παρουσίᾳ, περιέγραψε μὲν τὴν δόξαν, μεθ' ἧς αὐτὸς τότε φανερωθήσεται, περὶ ἡμῶν δὲ τοῦτο μόνον εἶπε· « καὶ πάντες οἱ λαοί, φυλαί, καὶ γλῶσσαι δουλεύσουσιν αὐτῷ ». Ὁ δὲ θεὸς ἀπόστολος οὐ μόνον εἶπεν, ὅτι ὁ Χριστὸς φανερωθήσεται ἐν δόξῃ, ἀλλ' ὅτι καὶ ἡμεῖς φανερωθήμεθα ἐνώπιον αὐτοῦ· Ὁ-
 » ταν ὁ Χριστὸς φανερωθῆ ἢ ζωὴ ἡμῶν,
 » τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσε-
 » σθε ἐν δόξῃ ». Ἐδηλοποίησε δὲ καὶ τὸ, διὰ
 τί φανερούμεθα ἐνώπιον αὐτοῦ· « τοὺς γάρ-
 » πάντας ἡμᾶς, εἶπε, φανερωθῆναι δεῖ ἔμ-
 » προσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα
 » κομίσγηται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώμα-
 » τος, πρὸς ἃ ἐπραξεν, εἴτε ἀγαθόν, εἴτε
 » κακόν ». Τοῦτο δὲ σημαίνει, ὅτι παρι-
 » στάμεθα εἰς τὸ φοβερὸν ἐκείνο κριτήριον,

Ματθ. 28.
8. 9.

Ἰωάν. 20.
20.

Πετ. 1.
3.

Αὐτ. 11.

Δαν. 7. 14.

Κε. 3. 4.

2. Κορ. 5.
10.

ἵνα κριθέντες λάβωμεν τὴν ἀνταπόδοσιν τῶν ἔργων, ὧν ἐπράξαμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς προσκαίρου ζωῆς ἡμῶν. Μὴ νομίσητε, δὲ, ὅτι τὸ κριτήριον ἐκεῖνο ἔχει ὁμοιότητα μετὰ τῶν ἐπὶ γῆς κριτηρίων· διότι εἰς μὲν τὰ γήινα κριτήρια κρύπτει ὁ κρινόμενος τὰ πταίσματα αὐτοῦ διὰ τοῦ ψεύδους, ἀπατᾷ διὰ τῆς δολιότητος τῶν λόγων, ὑπερισχύει διὰ τῆς μεσιτείας τῶν φίλων, νικᾷ διὰ τῶν δώρων, ἀθωοῦται διὰ τῆς μαρτυρίας τῶν ψευδομαρτύρων· εἰς δὲ τὸ κριτήριον τοῦ θεοῦ οὐδὲ τὸ ψεῦδος χωρεῖ, οὐδὲ ἡ δολιότης εὐρίσκει τόπον, οὐδὲ ἡ μεσιτεία ἰσχύει, οὐδὲ τὰ δῶρα φαίνονται, οὐδὲ αἱ ψευδομαρτυρίαι ἐκφωνοῦνται· διότι τότε ἀνοίγουσι τὰ βιβλία, τὰ ὑπὸ τοῦ Δαυὶδ ὁραθέντα, ἐν αὐτοῖς δὲ εἰσι γεγραμμένα, καὶ τὰ ἔργα, καὶ τὰ λόγια, καὶ οἱ διαλογισμοὶ ἑνὸς ἐκάστου τῶν ἀνθρώπων· ὅθεν εὐθὺς φανεροῦνται ἐνώπιον πάντων, οὐ μόνον ὅσα φανερῶς ἐπράξαμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τῶν καρδιῶν ἡμῶν τὰ ἀπόκρυφα· διὰ τοῦτο δὲ ὁ ἀπόστολος οὐκ εἶπε παρασταθήσεσθε, ἀλλὰ, φανερωθήσεσθε, ἵνα διὰ τούτου δηλοποιήσῃ, ὅτι παντὸς ἀνθρώπου, πιστοῦ καὶ ἀπίστου, δικαίου καὶ ἀμαρτωλοῦ, φανεροῦνται ἐνώπιον πάντων, ὅσα αὐτὸς ἐπραξε, καὶ εἶπε, καὶ ἐσυλλογίσθη.

Ἄπιστοι, ὅσοι καταλιπόντες τὴν πίσιν, κατεποντίσθητε εἰς τῆς ἀπιστίας τὰ βάραθρα· τότε παρόρησιάζεται ἐνώπιον παντὸς τοῦ κόσμου τὸ ἀληθινὸν τῆς ἀπιστίας ὑμῶν αἴτιον· τότε βλέπει ὁ κόσμος ὅλος, ὅτι οὐχ ὁ λόγος, ὡς ὑμεῖς ἐκαυχᾶσθε, ἔπεισεν ὑμᾶς,

ἀλλ' ἡ ὑπερηφάνεια κατεπόντισεν· οὐχ ἡ αἰσθησις ἐπληροφόρησεν, ὡς ἐλέγετε, ἀλλ' ἡ κακία ὑπεσκέλισε· βλέπει ὁ κόσμος ὅλος τότε, ὅτι ἐκεῖνος μὲν ἐτόλμα καὶ ἔλεγεν, οὐκ ἔστι θεός, οὐκ ἐπειδὴ εἶχεν ἀπόδειξιν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἤθελεν, ἵνα φανῇ εὐφύεστερος τῶν ἄλλων καὶ ὄξυνοστερος· οὗτος δὲ ἐξευτέλιζε τὴν χριστιανικὴν πίσιν, οὐκ ἐπειδὴ ἐγνώριζεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀληθής, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔβλεπεν, ὅτι οἱ νόμοι αὐτῆς ἐμποδίζουσι τὰς πονηρὰς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἐπιθυμίας· ἐκεῖνος κατηγόρει τὴν πίσιν, ἵνα σκεπάσῃ τῶν ἔργων αὐτοῦ τὴν αἰσχύνην καὶ τὸ ὄνειδος· οὗτος δὲ ἔλεγεν, ὅτι τὰ τῆς πίστεως εἰσι μῦθοι, ἵνα σβέσῃ τοὺς φλογερούς τῆς συνειδήσεως αὐτοῦ ἐλέγχους. Ὁ πόσων δακρύων εἰσὶν ἄξιοι οἱ δυσυχέστατοι ἄπιστοι! αὐτοὶ καὶ πρὸ τῆς φοβερᾶς ἐκείνης κρίσεως εἰσι κεκριμένοι, καὶ διωρισμένοι διὰ τὴν αἰώνιον κόλασιν· « Ὁ δὲ μὴ πιστεύων

ἰωάν. 3.
18.

» ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ »· διὰ τοῦτο ἔλεγεν ὁ προφῆτης· « Οὐκ ἀναστή-
ψαλ. 1. 5.
» σονται, ἀσεβεῖς ἐν κρίσει », ἤγουν οὐκ ἀνίστανται, ἵνα κριθῶσιν, ἀλλ' ἵνα κατακριθῶσιν εἰς τὰς ἀτελευτήτους βασάνους.

Ἄμαρτωλοι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ, « Κριτήριον ἐκάθισεν »· οὐαὶ ἡμῖν· τὸ μὲν κριτήριον ἐστὶν ἀλάθηστον, ὁ δὲ κριτὴς ἀδυσώπητος· « Καὶ βιβλοὶ ἠνεώχθησαν »· οὐαὶ ἡμῖν· τὰ ἀνεωγμένα βιβλία περιέχουσι τὰς πράξεις, τοὺς λόγους, τὰς ἐνθυμήσεις· « ἠνεώχθησαν » δὲ, εἶπεν, ἐπειδὴ τότε φανεροῦνται οὐ μόνον τὰ φανερά, ἀλλὰ καὶ

δευ. 7. 10.

τὰ ἀπόκρυφα πάντα γυμνὰ καὶ τετραχλι-
 λισμένα. Ὡ! ποία αἰσχρὴ τότε περικαλύ-
 ψει τὸ πρόσωπον ἡμῶν, ὅταν ὁλος ὁ κόσμος
 βλέπῃ τοὺς ἀποκρύφους δόλους, καὶ τὰς
 κρυπτὰς ἀπάτας, ὅσας πρὸς βλάβην τοῦ
 πλησίον μετήλθομεν; πόσον ὄνειδος, ὅταν
 ὁ κόσμος ὁλος βλέπῃ τὴν δολερὰν ὑπόκρι-
 σιν, τὴν ἐσχηματισμένην ἀγάπην, τὰ ἀνε-
 λεήμονα, καὶ φθονερά, καὶ μνησικακα ἡμῶν
 σπλάγχνα; πόση ἐντροπή, ὅταν ἐνώπιον
 παντός τοῦ κόσμου παρῶσιασθῶσι πᾶσαι
 αἱ μιαιφαί αἰσχροτήτες τῶν ἀμαρτιῶν τῆς
 σαρκός, ὅσας ἡμεῖς ἐν νυκτὶ καὶ σκότει,
 καὶ ἐν ἀποκρύφῳ ἐπράξαμεν; Ὅταν δέ,
 θεάνθρωπε Ἰησοῦ μου, ἴδω τὸν ἄνθρωπον σου
 καὶ τὴν πληγὴν τῆς πλευρᾶς σου, καὶ
 αἰσθανθῶ, ὅτι πολλάκις διὰ τῶν ἀμαρτιῶν
 μου ἀνεσταύρωσά σε, καὶ σε παρεδειγμάτι-
 σα, πολλάκις διὰ τῶν ἀνομιῶν μου ἀνε-
 κέντησα τὴν πλευράν σου, ποία ἢ ἀπολογία
 μου τότε; ποία ἢ πρόφασίς μου; ποῖος ὁ
 λόγος μου; τότε οὐδὲν τοιοῦτον ἔχει τόπον.
 Ὅταν δέ βλέπωμεν ἕτοιμον τοῦ πυρός τὸν
 ποταμόν, ποῖος φόβος, καὶ ποῖος τρόμος τό-
 τε; ποῖος δὲ ἀπελπισμός, ὅταν ὁ κριτὴς ἐκ-
 φωνήσῃ τὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἐσχάτην ἀπόφασιν.
 Ματθ. 25. « Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς
 41. « τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἠτοιμασμένον τῷ
 » διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ; Ἡ με-
 τάνοια, ἥτις ἐστὶ παντοδύναμος πρὸ τῆς κρί-
 σεως, ἐστὶν ἀδύνατος μετὰ τὴν κρίσιν· τὰ
 δάκρυα, τὰ καθαρίζοντα ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
 ἀμαρτίας πρὸ τῆς κρίσεως, μετὰ τὴν κρίσιν
 εἰσι μάταια, καὶ ἀνωφελῆ, καὶ ἀπρακτα.

* Ἄνθρωποι ἅγιοι καὶ δίκαιοι, μακάριοι
 ὑμεῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅταν ὁ Χριστὸς
 φανερωθῇ ἐνώπιον ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς ἐνώπιον
 αὐτοῦ· δεδοξασμένοι ὑμεῖς, ὅταν ἀνοίξωσι
 τὰ βιβλία, ἐν οἷς « τὰ ὀνόματα ὑμῶν
 » ἐγράφῃ »· διότι τότε βλέπει ὁ κόσμος, Λουκ. 10.
20.
 πόσον ἠγαπήσατε τὸν θεόν, πόσον εὐεργε-
 τήσατε τὸν πλησίον· βλέπουσι πάντες οἱ
 ἀπ' αἰῶνος ἄνθρωποι τὴν ταπείνωσιν τῆς
 καρδίας, τὴν καθαρότητα τοῦ νοός, τὴν
 πίστιν καὶ τὴν εὐλάβειαν τῆς ψυχῆς ὑμῶν,
 τὰς προσευχὰς, τὰς νηστείας, τοὺς ὑπὲρ
 Χριστοῦ ἰδρωτάς καὶ κόπους, τὸ ὑπὲρ
 Χριστοῦ ἐκχυθὲν αἷμα, καὶ τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ
 μαρτυρικὸν ὑμῶν θάνατον. « Τότε οἱ δὲ Ματθ. 13.
43.
 » καιοὶ, εἶπεν ὁ Κύριος, ἐκλάμπουσιν ὡς ὁ
 » ἥλιος »· τοῦτο δὲ σημαίνει, ὅτι πᾶσα ἀρετὴ
 τότε φεγγόβολε ὡς τοῦ ἡλίου αἱ ἀκτῖνες·
 τότε κηρύττει ὁ θεὸς ἐνώπιον παντός τοῦ
 κόσμου, ὅσας ἐλεημοσύνας ἐποιήσατε πρὸς
 τοὺς πτωχοὺς· « Ἐπίνασα γὰρ, λέγει, καὶ Ματθ. 25.
35. 36.
 » ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐποτί-
 » σατέ με· ξένος ἦμην, καὶ συνηγάγετέ με·
 » γυμνός, καὶ περιεβάλετέ με· ἠσθένησα,
 » καὶ ἐπεσκεψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἦμην,
 » καὶ ἦλθετε πρὸς με »· τότε δὲ ἐκφωνεῖ
 πρὸς ὑμᾶς· « Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πα- Αὐτ. 34.
 » τρός μου κληρονομήσατε τὴν ἠτοιμασμένην
 » ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου »·
 ὑμεῖς δὲ ταύτην τὴν εὐλογημένην φωνὴν
 ἀκούσαντες, εἰσέρχεσθε εἰς τὴν χαρὰν
 τοῦ Κυρίου, εἰς τὸν νυμφῶνα τῆς θείας
 δόξης, εἰς τὴν τελείαν ἀπόλαυσιν τῆς μα-
 καριότητος, εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ

Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα μετ' αὐτοῦ βασιλεύητε εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄλλὰ πῶς ἂν δυνηθῶμεν φυγεῖν τὴν καταδίκην τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ καταξιωθῆναι τῆς δόξης τῶν δικαίων; ὁ θεόπνευστος Παῦλος, ἀφ' οὗ εἶπε τὸ, « Ὅταν ὁ » Χριστὸς, ἡ ζωὴ ἡμῶν, φανερωθῇ, τότε » καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν » δόξῃ », ἐδίδαξεν εὐθὺς καὶ τὸν τρόπον, εἰπὼν· « Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν, τὰ » ἐπὶ τῆς γῆς ». ἐπειδὴ, λέγει, ὁ Χριστὸς φανερωθήσεται ἐνώπιον ὑμῶν ὡς κριτῆς, ὑμεῖς δὲ ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ὡς κρινόμενοι,

ἀνάγκη ἐστίν, ἵνα καταδαμάσητε τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας· διὰ τί δὲ τοῦτο; διότι, ἐὰν μὲν παρασταθῶμεν ἐνώπιον αὐτοῦ ῥερυπωμένοι ὑπὸ τῶν σαρκικῶν παθῶν, καὶ μεμολυσμένοι ὑπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν τοῦ κόσμου, ἀπεκδέχεται ἡμᾶς ἡ ἀτελεύτητος κόλασις· ἐὰν δὲ εὐρεθῶμεν καθαροὶ ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, εἰσερχόμεθα εἰς τὴν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἡτοιμασμένην βασιλείαν, χάριτι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κολ. 3. 4. 5. 5ος Παῦλος, ἀφ' οὗ εἶπε τὸ, « Ὅταν ὁ » Χριστὸς, ἡ ζωὴ ἡμῶν, φανερωθῇ, τότε » καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν » δόξῃ », ἐδίδαξεν εὐθὺς καὶ τὸν τρόπον, εἰπὼν· « Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν, τὰ » ἐπὶ τῆς γῆς ». ἐπειδὴ, λέγει, ὁ Χριστὸς φανερωθήσεται ἐνώπιον ὑμῶν ὡς κριτῆς, ὑμεῖς δὲ ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ὡς κρινόμενοι,

